

Sygn. akt IV CNP 23/07

POSTANOWIENIE

Dnia 7 marca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie ze skargi pozwanego
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w E.
z dnia 29 maja 2003 r., sygn. akt [...],
w sprawie z powództwa małoletniej K.L. reprezentowanej
przez przedstawicielkę ustawową A.L.
przeciwko Ł.B.
o ustalenie ojcostwa i roszczenia z tym związane,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 7 marca 2007 r.,

odrzuca skargę

Uzasadnienie

Pozwany Ł.B. wniósł osobiście skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w E. z dnia 29 maja 2003 r. oddalającego jego apelację od wyroku Sądu Rejonowego w N., wydanego w sprawie o ustalenie ojcostwa i związane z tym roszczenia.

Skarga jest niedopuszczalna.

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Zasada ta nie odnosi się jedynie do osób określonych w paragrafie drugim tego przepisu. Także więc w postępowaniu ze skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia zachodzi konieczność wykazania się zdolnością postulacyjną, analogicznie jak dotychczas w postępowaniu kasacyjnym, czy też zażaleniowym. Wniesienie skargi przez stronę, która nie ma zdolności postulacyjnej czyni skargę niedopuszczalną (por. m. in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 1997 r., I CZ 23/97, OSNC 1997, nr 6-7, poz. 77 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 grudnia 2000 r., V CZ 113/00, niepubl.) Z tego względu skargę pozwanego wniesioną przez niego osobiście należało uznać za niedopuszczalną z „innych przyczyn” w rozumieniu art. 424⁸ § 1 k.p.c.

Wobec powyższego dalsze badanie czy zostały spełnione pozostałe przesłanki warunkujące dopuszczalność skargi stało się bezprzedmiotowe.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.